

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-631/15 Stena Line Scandinavia/Komisja, wniesione w dniu 25 lutego 2019 r. przez Stena Line Scandinavia AB

(Sprawa C-175/19 P)

(2019/C 148/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Stena Line Scandinavia AB (przedstawiciele: L. Sandberg-Mørch, адвокат, P. Alexiadis, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, Föreningen Svensk Sjöfart

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-631/15 w zakresie, w jakim Sąd oddalił w nim pierwszy i trzeci z podnoszonych zarzutów odnośnie do środków przyznanych na finansowanie spółki Femern Landanlæg A/S, a także drugi i trzeci z podnoszonych zarzutów odnośnie do naruszeń prawa, jakich miała dopuścić się Komisja, a także do poważnych trudności dotyczących oceny zachęcającego skutku pomocy, jak również alternatywnego scenariusza, na którym oparła się ta instytucja przy przeprowadzaniu oceny konieczności pomocy, oraz wniosku, że przyznana Femern A/S pomoc nie powoduje nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji;
- nakazanie Komisji pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w nim sześć skierowanych przeciwko zaskarżonemu wyrokowi zarzutów:

- po pierwsze, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 1 oraz art. 108 ust. 2 TFUE stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznane spółce Femern Landanlæg A/S państwowe gwarancje i pożyczki związane z projektem krajowych połączeń kolejowych nie mogą powodować zakłóceń, ponieważ rynek właściwy nie jest otwarty na konkurencję.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd doszedł do tego błędnego wniosku opierając się na czterech naruszeniach prawa, odnośnie których podnosi ona następujące argumenty:

- a) Sąd naruszył prawo uznając, że przyznane spółce Femern Landanlæg A/S państwowe gwarancje i pożyczki związane z projektem połączeń kolejowych nie mogą powodować zakłóceń konkurencji, choć szybkie połączenie Fixed Link (którego operatorem jest Femern A/S) i krajowe połączenie kolejowe (którego operatorem jest Femern Landanlæg) stanowią łącznie stanowiący jedną całość projekt, a już w odniesieniu do przyznanych Femern A/S państwowych gwarancji i pożyczek uznano, że mogą one zakłócać konkurencję;
- b) Sąd naruszył prawo uznając, że zgodnie z obowiązującym prawem duński rynek zarządzania infrastrukturą kolejową nie jest otwarty na konkurencję.
- c) Sąd naruszył prawo uznając, że duński rynek zarządzania infrastrukturą kolejową nie jest faktycznie otwarty na konkurencję;
- d) otwarte na konkurencję rynki budowy infrastruktury kolejowej i utrzymania na niej ruchu są rynkami odrębnymi od rynku zarządzania tą infrastrukturą i jej eksploatacji sensu stricto;

- po drugie, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 1) i art. 108 art. 2 TFUE stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznane spółce A/S Femern Landanlæg państwowe gwarancje i pożyczki na sfinansowanie krajowych połączeń kolejowych nie mają wpływu na wymianę między państwami członkowskimi;
- po trzecie, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2 TFUE stwierdzając, że koszty krajowych połączeń kolejowych mogą zostać uwzględnione przy obliczaniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu intensywności pomocy dla Fixed Link (w kontekście analizy zgodności), choć zdaniem Sądu finansowanie przyznane krajowym połączeniom kolejowym nie stanowi pomocy państwa;
- po czwarte, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznana spółce A/S Femern ma zachęcający skutek;
- po piąte, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż duńskie władze przedstawiły alternatywny scenariusz odpowiedni dla potrzeb dokonywanej przez Komisję oceny konieczności pomocy;
- po szóste, Sąd dopuścił się naruszenia prawa stwierdzając, że przyznana spółce A/S Femern pomoc nie powoduje nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-290/16, Fruits de Ponent/Komisja, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Fruits de Ponent, S.C.C.L.

(Sprawa C-183/19 P)

(2019/C 148/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Fruits de Ponent, S.C.C.L. (przedstawiciele: M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku wydanego przez izbę trzecią Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-290/16, Fruits de Ponent/Komisja ⁽¹⁾;
- tytułem głównym, zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, i w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania na to pozwala: (i) wydanie orzeczenia w przedmiocie skargi wniesionej w pierwszej instancji i uwzględnienie żądań niniejszej strony; oraz (ii) obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwu instancjach lub
- tytułem ewentualnym, w przypadku gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia przez Trybunał: (i) przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz (ii) postanowienie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.